

من بهرپرسیار نیم و بهرئیم له هه رمسولمانیک که له نیو موشریکه کاندای دهژیت

له جهریری کوری عبداللوه دهلیت: پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- مه فرزهیه کی نارد بو سهر هۆزی خه سعه م، خه لکانیکیان خویان پاراست له کوشتن ئه ویش به سوجه بردن، به لام به په له کوژران. دهلیت: ئه م هه واله گه یشته به پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- وه رمانی کرد به پیدانی نیوهی پاره ی خویته که، وه رمووی: «من بهرپرسیار نیم و بهرئیم له هه رمسولمانیک که له نیو موشریکه کاندای دهژیت». ووتیان: بوچی «ئه ی پیغمبهری خودا؟ فه رمووی: «چونکه هۆکاری ئاگر کردنه وه یان (جهنگ بهرپاگردنیان) جیاوازه [صه حبه] [تورمودی گیراوبه تیه وه - نه سائی گیراوبه تیه وه - ئینوداود گیراوبه تیه وه]

پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- مه فرزهیه کی له سوپا نارد بو سهر هۆزی خه سعه م چونکه کافر بوون، وه هندیکیان سوجه یان برد بو ئه وه ی وا نیشانی بدن که موسلمانن، به لام موسولمانان به په له کوشتیانیان چونکه وا گومانیان برد که موشریکن به هۆی ئه وه ی له نیو موشریکه کاندای مابوونه وه وده ژیان، کاتیک دلنیا بوون له وه ی که موسولمان بوون؛ پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- نیوهی پاره ی خویته که یانی (نیوهی پاره ی دبه که یانی) پیداندا وه کاملی پیدانی نه دا چونکه خویان هۆکار بوون بو ئه وه ی بکوژرین، وشهریعت مانه وه ی له ولاتی کافران هه رامکردوه چونکه هۆکاری ئاگر کردنه وه ی (جهنگ بهرپاگردنی) موسولمان وکافر جیاوازه واته: (موسولمان بو ئیسلام توره ده بیته و جهنگ ده کات - ئاگر ده کاته وه -، وکافریش بو کوفر توره ده بیته و جهنگ ده کات - ئاگر ده کاته وه -)، ونا بیته شوینی نیشته جیبوونی به و شیوه یه نزیک بیته له کافره کانه وه ئه گهر ئاگر یک بکاته وه کافره که ده بیته، ئه میش نیشانه ی بهرئبوون و خو دوور کردنه وه به له کوفر وکافره کان.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/64600>

